

Posudek oponenta na diplomovou práci Pavla Mlíkovského
„Vztah prezidenta a soudní moci – vybrané problémy“

Diplomová práce představuje 49 stran vlastního textu, k němuž je připojen přehled obsahu a seznam použité literatury. Práce je zaměřena na rozbor dvou případů z poslední doby, které se týkají vztahu prezidenta republiky a soudní moci v ČR. Jde o případ několika justičních čekatelů mladších 30 let, které prezident republiky odmítl jmenovat do funkce soudců, a dále o případ odvolání Ivy Brožové z funkce předsedkyně Nejvyššího soudu.

Diplomant rozebírá tyto případy ve světle české právní úpravy a její praktické aplikace. Problematiku analyzuje jak z hlediska platné ústavní úpravy, tak z hlediska kritického rozboru úpravy obsažené v zákoně č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (při srovnání s úpravou obsaženou v zákoně č. 335/1991 Sb.), jakož i z hlediska judikatury obecných soudů a Ústavního soudu v těchto věcech. Formuluje přitom vlastní závěry k jednotlivým problémům.

Některé diplomantovy závěry lze však považovat z různých úhlů za sporné, např.:

„Z ... konstrukce Ústavy lze dovést, že to má být právě prezident (republiky), který činí prvotní volbu ohledně toho, koho soudcem jmenuje a koho ne, a teprve kandidáty, které má v úmyslu jmenovat do funkce soudce, předá předsedovi vlády ke kontrasignaci.“ (str. 4). Výlučné přiznání práva výběru kandidátů na funkci soudce do rukou hlavy státu naopak podle názoru oponenta neodpovídá ústavnímu vztahu prezidenta republiky a vlády podle čl. 63 Ústavy ve spojení s čl. 67 odst. 1 Ústavy. Důvod, proč je narozdíl od soudců Ústavního soudu jmenování soudců obecných soudů svěřeno prezidentu v režimu kontrasignace, spočívá zejména v tom, že o potřebném počtu soudcovských míst, jejich struktuře i o kvalitách jednotlivých kandidátů na funkci soudců má nejlepší přehled právě vláda (prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti), kdežto prezident republiky tradičně s těmito informacemi systematicky nepracuje, resp. získává je právě jen zprostředkovaně od exekutivy. Uvedená formulace by byla ostatně v rozporu se i závěry diplomanta, že prezident také při nejmenování kandidáta vydává rozhodnutí podle správního řádu, které by měl odůvodnit (str. 14).

Pokud diplomant označuje zákonné zvýšení minimální věkové hranice pro funkci soudce z 25 na 30 let za krok nepromyšlený, neboť *„ignoruje tuzemskou tradici výchovy soudců z čerstvých absolventů“* (str. 5), pak je namístě podotknout, že právě této tradice se chtěl zákonodárce úmyslně vzdát. Právě skutečnost, že *„předcházející věková hranice 25 let byla nedosažitelná z důvodu vzdělávacího systému v České republice“*, je přece nejlepším argumentem pro změnu zákona tak, aby zákon odpovídal realitě.

Sporné je též diplomantovo hodnocení, podle něhož je v případě Jaroslava Bureše na překážku, aby vykonával funkci soudce u *„kteréhokoliv soudu kteréhokoliv stupně“*, neboť *„se stal politikem“*, přičemž *„obecně se uznává jako určitá výjimka Ústavní soud, kam jsou bývalí politici pravidelně jmenováni“* (str. 44). Na rozdíl od soudů obecných, je to totiž právě zákon o Ústavním soudu, výslovně zakazující jeho soudcům členství v politické straně nebo hnutí. Pokud pak není na překážku někdejší politická kariéra u soudců Ústavního soudu jako orgánu ochrany ústavnosti, proč by měla být na závalu u soudů obecných, vázaných rozhodnutími prvně jmenovaného?

Občas se v práci vyskytují některé gramatické a tiskové chyby, např. odkaz na čl. 28 Listiny, namísto čl. 38 (str. 8, pozn. č. 21), „usnesené“ místo „usnesení“ (str. 11), „rozsudkem“ místo „rozsudek“ (str. 12), „republiky“ místo „republik“ (str. 17), „Sb.“ místo „Sb. n. u.“ (str. 19), „odporné“ místo „odborné“ (str. 19), „sbírce zákonů“ místo „Sbíre zákonnů“ (str. 19 an.), „moc“ místo „moci“ (str. 28), uvádění tečky za slovem „viz“ (str. 32 an.), „znění“ místo „zněním“ (str. 35), „zrušení“ místo „zrušené“ (str. 35), „pod“ místo „po“ (str. 38), „Správní řád soudní“ místo „Soudní řád správní“ (str. 42) atd. Dvakrát se též chybně odkazuje na ustanovení zákona o Ústavním soudu, ačkoli jde o ustanovení zákona o soudech a soudcích (str. 20, 36).

Závěr: Předloženou diplomovou práci Pavla Mlíkovského doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze, 23. dubna 2007

JUDr. Radovan Suchánek, Ph.D.